

[Christmas Møller.]

Sted, har da ikke paa noget Punkt vendt sig imod de Bemærkninger, jeg fremsatte om, at Forslagets § 7 betyder, at alle Virksomheder kan falde ind under Loven, og at Forslagets § 1 med dens Bestemmelse om 50 ensartede Virksomheder bevirker en Uensartethed i Vilkaarene for Erhvervslivet, som efter min Opfattelse er fuldkommen urimelig. Denne Diskussion har ikke vist det fjerneste i Retning af Misbrug, som kunde falde ind under Loven, og derfor vil vi for vort Vedkommende ikke medvirke til et saadant Lovforslags Gennemførelse. Jeg gentager, hvad jeg sluttede med i Gaar: i Stedet for at spille egen Tid og det høje Tings Tid, med Forslag, som ikke er til nogen som helst Gavn for Erhvervslivet, var det meget, meget naturligere og forstandigere af Regeringen, at den tog Hensyn til den Tid, hvori vi lever, tænkte paa Krisen, som er haardt inde over dette Lands Erhvervsliv, og tænkte paa de Forpligtelser, som just *denne* Regering, kommende til i 1929, hævde, at der var vanskelige Forhold, og hævde, at den havde Midler mod Krisen, har til nu at give Besked om, hvad der skal gøres, men i den Henseende er Regeringen fuldkommen blank.

Rasmussen (Gylling): Jeg vil gerne først rette en Tak til den højtærede Handelsminister for hans Tilsagn om en eventuel Forhandling i det kommende Udvalg om en Udvidelse af Raadets Medlemsantal.

Jeg har et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Axel Dam. Det ærede Medlem udtalte, at Retsstatspartiet ikke vilde være med til at vedtage nogen Lov, hvorefter Staten fik Undersøgelsesret overfor private Erhverv. Det forekommer mig, at hvis man, hvad man ellers fra den Side ønsker at give Udtryk for, er en Tilhænger af, at de frie Erhvervsforhold kan udvikle sig saa sundt og naturligt som muligt, saa kunde man ogsaa nok række Haanden til en Lov af denne Art, som kun tager Sigte netop paa at nedslaa Ting, som virkelig er til Hinder for det sunde og naturlige Erhvervslivs Udvikling.

For øvrigt sluttede det ærede Medlem med en Appel til Galleriet — hvad man jo fra den Side altid er stærk i — med at tale om Arbejdsløshedsproblemet. Jeg havde troet, at naar vi her i Dag og i Gaar behandlede dette Lovforslag, var det et sagligt Lovforslag i Lighed med saa mange andre saglige Forslag, der bliver behandlet i dette høje Ting, men ikke desto min-

dre sluttede det ærede Medlem med at henvise til helt andre Forhold, og noget lignende gjorde man for øvrigt ogsaa fra konservativ Side. Jeg synes, det er en underlig Maade at tage en saglig Forhandling om et fremlagt Lovforslag paa. Det er jo et Forslag, som tager Sigte paa paa mange Maader at støtte Erhvervslivet og i alt Fald paa at fremme det frie Erhvervsliv og paa-virke Forholdene saaledes, at de kunstigt opretholdte Priser kan blive nedsat og komme i sund Overensstemmelse med det, som de Folk, der beskæftiger sig i de frie Erhverv, nu en Gang maa nøjes med at faa for deres Varer og deres Arbejde. Jeg har i alt Fald baade i Gaar og i Dag behandlet dette Spørgsmaal som et sagligt Spørgsmaal for sig, og det synes jeg er den eneste Maade, det bør behandles paa.

Jeg vil gerne sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Fraenkel, der i Gaar tog Ordet her angaaende dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem, hvis store Indsigt paa dette Omraade er kendt, havde i Gaar ikke, synes det mig, den Klarhed og Styrke, som han sædvanlig plejer at vise, naar han omtaler disse Spørgsmaal. Dette er ret forstaaeligt; for naar man staar overfor sit Partis Ordfører, som ubarmhertigt slaar enhver Tanke ned, som kan opstaa ved Behandlingen af dette Lovforslag, om Virkeliggørelsen af den Tanke, som det ærede Medlem Hr. Fraenkel i saa mange Aar har arbejdet for, maa jo nødvendigvis det ærede Medlems Replikker blive præget af dette Forhold; og det var det, der i saa høj Grad skete i Gaar. Det ærede Medlem Hr. Fraenkel sagde, at der var Uoverensstemmelse mellem det, der var vedtaget paa Konferencen i London, og dette Lovforslag. Jeg vilde have sat stor Pris paa, om dette fremragende Medlem her vilde have peget nøje paa, hvad det er for store Uoverensstemmelser, der er mellem, hvad der er vedtaget i London, og det Lovforslag, her er fremsat, men det hørte vi jo ingenting om.

Det ærede Medlem sluttede med Ønsket om, at hele dette Arbejde nu kunde standses et Par Aar eller saa. Jeg synes, det var en underlig Slutning paa den Tale, det ærede Medlem har holdt nu saa mange Gange her i Rigsdagen. Men jeg kan egentlig godt tænke mig, hvad Grunden er. Det maa vel være den, at det er det ærede Medlem en Lidelse endnu i to Aar at skulle høre paa, hvad hans Partis Formand har at sige om den Sag. Det er jo ogsaa et Hensyn, der kunde tages; men det er alligevel lovlig meget at forlange, at